

איבעיא להו: האם בעינן לרבי מאיר דמחייב בזה יכול וזה יכול, שיהיה שיעור של הוצאה לזה ושיעור הוצאה לזה. כגון אם הוציאו ביחד דבר מאכל, האם צריך שיהא בו שתי גרוגרות.

או דילמא סגי בשיעור אחד לכולן?

פליגי בה רב חסדא ורב חמננא: חד אמר: שיעור לזה ושיעור לזה, וחד אמר: שיעור אחד לכולן.

אמר רב פפא: אף אנן נמי תנינא דשיעור אחד לכולן:

דתנן: היה יושב על גבי מטה וארבע טליות תחת ארבע רגלי המטה, טמאות. מפני שאין יכולה לעמוד על שלש.

ואמאי טמאות, ליבעי שיעור זיבה לזה ושיעור זיבה לזה? שכל טלית יכביד עליה זב אחר.

לאו, משום דאמרינן: שיעור אחד לכולן! דסגי בזב אחד כדי לטמאות במדרסו את כל הטליות.⁽⁴⁾

אמר רב נחמן בר יצחק: אף אנן נמי תנינא: צבי שנכנס לבית ונעל אחד בפניו את הבית, חייב משום צידה. שבנעילה זו צד את הצבי. נעלו שנים, פטורין כדאמרינן

האבן ועדיין יכול לעמוד על רגלו האחת שעל הרצפה, הרי עבודתו כשרה שאז נחשב כאילו עומד רק על אותה רגל. ואם לאו — עבודתו פסולה. משום שהכלי והאבן חוצצים בין רגלו לרצפת העזרה, וילפינן מקרא שהעבודה נפסלת בכך.

ודייק רב אשי: ואמאי כשרה העבודה כשיכול לעמוד על אותה רגל שעל הרצפה? הא קא מסייע הרגל השניה בהדי הדדי לרגל השניה, והרי הוא כעומד גם עליה?

אלא לאו, משום דאמרינן: מסייע אין בו ממש!

אמר רבינא: אף אנן נמי תנינא:

כהן שקיבל את הדם של הקרבן ביד ימין, ויד שמאל מסייעתו, עבודתו כשרה, ואעפ"י שעבודה הנעשית בשמאל פסולה, הכא עיקר העבודה נעשתה בימין.

ודייק רבינא: ואמאי כשירה עבודתו? הא קא מסייע השמאל בהדי הדדי דימין?

אלא לאו, משום דאמרינן: מסייע אין בו ממש!

ומסקינן: שמע מינה!

אמר מר: זה יכול וזה יכול, רבי מאיר מחייב.⁽³⁾

אינו יכול וזה אינו יכול כו"ע מודו דלא בעינן שיעור לכל אחד, ועיין מהרש"א.

4. הראשונים הקשו מכאן על פי' תו' לעיל בע"א [עיין הערה 5] דר"ש דפליג בסיפא סובר דבעינן שיעור זיבה לכל אחד דא"כ הו"ל למימר תנאי היא.

3. הקשו תוד"ה אמר, דלמה לא הסתפקו בזה אינו יכול וזה אינו יכול ואלבא דרבי יהודה דמתניתין כותיה. והביאו בשם הר"ח דמחמת קושיא זו גרס "אמר מר זה אינו יכול וזה אינו יכול". והתו' כתבו שא"צ לשנות הגירסא, והא דלא נסתפקו בזה וזה אינו יכול דלא שכיח שלא יהיה שיעור לכל אחד בכה"ג, ועוד כתבו דבזה